

Beste mensen,

Vorige week had ik het over het maken van fouten. Na een fout zeggen we wel: sorry, vroeger pardon, als men ergens spijt van heeft. Je vraagt om vergeving. Het geeft aan: jammer dat het is gebeurd, maar laten we vergeten en vergeven en het voortaan beter doen. We gaan over tot de orde van de dag.

Als we van elke aanvaring een drama zouden maken en op elke slak zout zouden leggen zou het leven wel erg gecompliceerd worden. We zijn op een bepaalde manier wel verdraagzaam en blijven iemand niet boos aankijken. We geven elkaar weer een kans. Vergissen is menselijk, we proberen de harmonie te herstellen: zand erover!

Mooi als mensen hun verontschuldiging aanbieden en mooi als die aanvaard worden. Daar is een zekere moed voor nodig, eventueel vergoedt men de geleden schade. Bijna elke dag is een Grote Verzoendag. We ontwikkelen eelt op de ziel en we zijn niet te overgevoelig en te prikkelbaar. Met een kort lontje en lange tenen heb je een moeilijk leven.

De een kan meer verdragen dan de ander, de een heeft ook meer te dragen dan die ander. Mensen kunnen diep gekwetst worden. Dat kun je niet zomaar laten passeren. Als je onrecht is aangedaan is "sorry" niet zomaar voldoende. Dat maak je niet goed met een bosje bloemen. Veel conflicten, vaak tussen mensen die ooit een band met elkaar hadden, kunnen niet zomaar opgelost worden, daarbij helpt zelfs geen "familiediner". Bij oorlogsleed of misbruik lijkt er soms geen behoefte aan vergeving meer te zijn. Er is dan zo gebroken dat het onherstelbaar lijkt. Gedane zaken nemen geen keer.

In het Onze Vader wordt gebeden over vergeving. In de Bijbel komen verhalen voor van haat en verzoening. In de psalmen horen we van mensen die zo verbitterd zijn dat ze niet meer met verzoening bezig zijn: liever vergelding en wraak. Er wordt ook verteld over Jozef en zijn broers, die de strijdbijl hebben begraven, na een breuk van jaren. Israël kent een speciale Verzoendag.

Jezus is in een gebroken wereld gekomen, waar zoveel fouten op elkaar zijn gestapeld en zoveel onverzoenlijkheid is, daar schijnt geen "sorry" meer aan te helpen. Hij heeft het schuldenprobleem radicaal aangepakt. De Heiland maakt heel, wat stuk gemaakt is, waar alles verloren leek. Wij mogen geloven in de Verzoener die mogelijkheden ziet waar het uitzichtloos lijkt, er zijn kansen voor struikelende mensen. Heer vergeef ons onze schulden!

Een goede Sabbat gewenst,